

Resolució 790/2020, de 17 de desembre**Número d'expedient de la reclamació:** 807/2020**Administració reclamada:** Ajuntament de Badalona**Informació reclamada:** Resposta a preguntes sobre una identificació policial.**Sentit de la Resolució:** Inadmissió

Resum: Deixant de banda la qüestió de si les preguntes també poden servir per obtenir informació municipal (de fet, a vegades no demanen informació, i altres, sí), hi ha bàsicament dos arguments que porten a la necessitat d'inadmetre-les com a objecte de reclamació davant la GAIP. En primer lloc, per una qüestió de principi general: la via de la reclamació a la GAIP és un procediment especialitzat de revisió, instituit legalment per a les sol·licituds d'accés a la informació pública; en coherència amb aquest fet, la GAIP entén que ha d'estar a l'abast dels procediments especials d'accés a la informació pública als quals es refereix la disposició addicional 1ª.2 LTAIPBG, però no a iniciatives jurídiques de naturalesa diferent, ja que d'altra manera vulneraria el seu caràcter especialitzat; i aquesta diferent naturalesa jurídica general entre preguntes i sol·licituds d'informació pública no és casual, perquè es tracta d'institucions amb finalitats diferents: obtenir informació o coneixement, en el cas de les sol·licituds d'informació pública, i controlar i fiscalitzar el govern municipal, en el cas de les preguntes. En segon lloc, per una qüestió de dret positiu, com es pot comprovar tot seguit.

Paraules clau: Ajuntament. Electes. Policia. Identificació. Detenció. Preguntes. Dret d'accés a la informació. Objecte del procediment de reclamació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 3 de desembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 807/2020, presentada en nom del grup municipal socialista contra l'Ajuntament de Badalona, en relació amb la iniciativa indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 23 d'octubre de 2020 un regidor del grup municipal socialista presenta a l'Ajuntament de Badalona les següents "preguntes perquè siguin tramitades i contestades per escrit, tan aviat com sigui possible i dintre dels terminis establerts pel Reglament orgànic municipal", en relació amb una identificació policial que l'Alcalde hauria comentat per twitter el 20 d'octubre de 2020, amb motiu d'haver cremat un contenidor: 1. Quin tipus d'identificació es

- va realitzar? 2. Després de la identificació de les persones, s'ha procedit a la seva detenció? En quina data s'ha produït la detenció?.
3. La Reclamació presentada el 3 de desembre de 2020 indica que l'Ajuntament no ha contestat la pregunta anterior.
 4. El 7 de desembre de 2020 la GAIP requereix al grup municipal reclamant que acrediti la representació i la presentació de la sol·licitud de la qual deriva la Reclamació, la qual cosa la persona reclamant fa el 15 de desembre.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP seria competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública. L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Cal tenir en compte que questa Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de

resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1^a.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1^a.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). Aquesta interpretació de la GAIP ha estat enterament confirmada per la Sentència 1074/2019 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Sens perjudici de les anteriors consideracions de caràcter general, que justifiquen la valoració de l'admissibilitat de la Reclamació, el cas és que no pot ser resolta positivament perquè la iniciativa de la que deriva aquesta Reclamació no és una sol·licitud d'informació pública, sinó una pregunta amb resposta escrita, i ambdós tipus d'iniciatives responen a règims jurídics diferents. Així ho han posat de manifest diverses resolucions de la GAIP, a partir de la Resolució 66/2017, que va declarar la inadmissibilitat de diverses reclamacions d'un grup municipal contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb precís o preguntes, en comptes de sol·licituds d'informació municipal. Deixant de banda la qüestió de si les preguntes també poden servir per obtenir informació municipal (de fet, a vegades no demanen informació, i altres, sí), hi ha bàsicament dos arguments que porten a la necessitat d'inadmetre-les com a objecte de reclamació davant la GAIP. En primer lloc, per una qüestió de principi general: la via de la reclamació a la GAIP és un procediment especialitzat de revisió, instituït legalment per a les sol·licituds d'accés a la informació pública; en coherència amb aquest fet, la GAIP entén que ha d'estar a l'abast dels procediments especials d'accés a la informació pública als quals es refereix la disposició addicional 1^a.2 LTAIPBG, però no a iniciatives jurídiques de naturalesa diferent, ja que d'altra manera vulneraria el seu caràcter especialitzat; i aquesta diferent naturalesa jurídica general entre preguntes i sol·licituds d'informació pública no és casual, perquè es tracta d'institucions amb finalitats diferents: obtenir informació o coneixement, en el cas de les sol·licituds d'informació pública, i controlar i fiscalitzar el govern municipal, en el cas de les preguntes. En segon lloc, per una qüestió de dret positiu, com es pot comprovar tot seguit.

El dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat està regulat per l'article 164 TRLMRLC i el seu dret a formular preguntes, orals o per escrit, té una regulació diferent a l'article 105 del mateix Text refós; el Reglament Orgànic Municipal (ROM) de Badalona també dedica regulacions diferents a ambdós tipus d'iniciatives dels i de les electes municipals: els seus articles 17 a 20 regulen l'exercici del seu dret a la informació, mentre que el 36.f.2 regula de forma específica i en els següents termes les preguntes per escrit: "les preguntes realitzades per escrit al marge de les sessions plenàries seran contestades amb la màxima celeritat possible i en tot cas el dia anterior a la celebració del Ple del mes següent en què la pregunta va entrar per registre. Quan el volum de preguntes puguin arribar a distorsionar el funcionament dels serveis, aquest termini es podrà demorar de forma motivada". Està clar que l'ordenament jurídic vigent estableix procediments i regulacions jurídiques diferents per a ambdós tipus d'iniciatives, que han d'estar resoltes dins de terminis diferents, i amb marges també diferents de discrecionalitat per al govern municipal.

Estem, per tant, davant d'institucions diferents, que tenen regulacions legals distintes i naturalesa jurídica i finalitats diferents. Tan és així, que les preguntes regulades per l'article 36.f del ROM de Badalona no són manifestació del dret d'accés a la informació pública, no tenen per objecte aquest dret, sinó més directament el de participació política en el govern municipal.

De la literalitat de l'antecedent 2 se'n dedueix clarament que la iniciativa de la qual deriva la Reclamació no és pròpiament una sol·licitud d'informació pública, ja que ella mateixa s'anomena com "una pregunta perquè sigui tramitada i contestada per escrit, tan aviat com sigui possible", emprant així pràcticament la mateixa terminologia de l'article 36.f.2 del ROM de Badalona, citat més amunt, que fa una regulació d'aquestes preguntes substancialment diferent de la prevista per a les sol·licituds d'informació pública.

Si hom té en compte que l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, és procedent concloure en la necessitat d'inadmetre aquesta Reclamació.

Així mateix, la concurrència dels motius d'inadmissió indicats es fa palesa a la documentació aportada per la pròpia persona reclamant, fins al punt de resultar innecessària la tramitació de la Reclamació amb les actuacions previstes pels articles 33 i següents RGAIP. D'aquesta manera, la declaració directa de la inadmissió de la Reclamació estalvia temps i recursos d'actuacions administratives, en benefici dels principis de simplicitat i economia, sense detriment dels drets de la persona reclamant, que d'aquesta manera obté la resposta de la GAIP amb la major celeritat possible i obté també indicacions precises sobre les actuacions que hauria de fer si vol l'empara d'aquesta Comissió per obtenir les seves pretensions d'informació pública.

Si el grup municipal reclamant realment vol obtenir a títol d'informació pública la resposta corresponent a les preguntes indicades a l'antecedent 2, ho ha de plantejar clarament com una sol·licitud d'informació pública, emparada en l'article 164 TRLMRLC i si després de quatre dies de la seva presentació encara no ha obtingut resposta del govern municipal, o aquesta no és satisfactòria, pot presentar immediatament la seva reclamació a la GAIP.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 17 de desembre de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 807/2020 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.